

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1914 til 31. Marts 1915.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2008; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1561).

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen Indsigelse fremkommer, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Poul Christensen): Det er jo et ret omfangsrigt Værk, der i Dag foreligger til Forhandling, idet det omfatter over 250 Ændringsforslag, hvoriblandt ikke ganske faa af meget betydelig Størrelse, og det indvirker i høj Grad paa hele vor økonomiske Status, men jeg antager dog ikke, at Forhandlingen om denne Sag i overordentlig Grad vil lægge Beslag paa Tingets Opmærksomhed, idet der i disse Dage foregaar andre og større Ting blandt os, og det vil vel ogsaa være Tilfældet i den nærmeste Fremtid. Jeg skal da som sædvanlig kun omtale enkelte af Ændringsforslagene, idet en meget betydelig Del af dem er af den Art, at der ikke er nogen Anledning til at omtale dem. Jeg sigter her til alle de Smaabevillinger, der foreslaas paa de enkelte Ministeriers Budgetter til Understøttelser, Vedligeholdelsesarbejder, Reparationer og nødvendige mindre Byggearbejder, og ligeledes de heller ikke ganske faa smaa Lønreguleringer. Den ekstraordinære Situation har paa mange Omraader øget Arbejdet, og det har ogsaa her paa Tillægsbevillingslovsforslaget sat Spor i Form af mindre Løntillæg eller Lønforbedringer. Jeg skal, som sagt, ikke omtale disse, men nøjes med at nævne nogle enkelte Ændringsforslag. Jeg har saa meget lettere derved, som alle Udvalgets Medlemmer er enige; ikke paa et eneste Sted har der været afvigende Anskuelser, Udvalget staar samlet om alle 251 Ændringsforslag.

Det første, jeg skal nævne, er Æn-

dringsforslag Nr. 10, Betænkningens Nr. 11. Her foreslaas under Statsbanerne Indtægten af Kreaturbefordringen sat op med 2,750,000 Kr., og Ændringsforslag Nr. 11 sætter Indtægten af Postbefordringen op med 125,000 Kr., hvad der tilsammen vil betyde en Indtægtsforøgelse paa 2,875,000 Kr. Dette er naturligvis en Følge af den stærkt øgede Trafik, som de ekstraordinære Forhold har medført. Til Gengæld for disse Indtægtsforøgelser foreslaas der saa paa Statsbanernes Budget en Mængde Udgiftsforøgelser. Under Nr. 12, 13, 14, 15, 18, 22 og 25 foreslaas Udgifter forhøjede med i alt 1,086,000 Kr. I Betænkningen gøres der under Nr. 11 Rede for Grundene til disse Forøgelser, og jeg skal ikke her komme nærmere ind derpaa. Jeg vil dog sige, at her paa Statsbanernes Budget viser Ændringsforslagene alt i alt den rigtige Vej, idet de medfører en Indtægtsforøgelse, men efter de Oplysninger, der er tilflydt Udvalget, vil det endelige Resultat maaske ikke komme til at stille sig saa gunstigt, idet de forhøjede Kulpriser væsentlig først vil gøre sig gældende for næste Regnskabsaar. Under Nr. 12 i Betænkningen findes anført et Samraad, som det ærede Medlem, der har rejst det, antagelig selv vil gøre Rede for. Dette gælder for Resten ogsaa de andre to Samraad, som findes i Betænkningen. Jeg skal derfor ikke omtale disse, men overlade det til de ærede Medlemmer, der har rejst Samraadene. — I Betænkningen under Nr. 15 findes en Sværskrivelse med Opgørelse over de paa Tillægsbevillingslovsforslaget opførte Erstatninger som Følge af Jernbaneulykken ved Bramminge. Det ses af Bilaget, at der endnu ikke har kunnet finde nogen endelig Opgørelse Sted, idet enkelte større Erstatningssager ikke har kunnet endeligt afsluttes endnu. Som det fremgaar af Bilaget, mener Ministeren, at de vil andrage yderligere 165,000 Kr. Angaaende denne Katastrofe har der været nedsat en Kommission, der har gjort et stort og betydeligt Arbejde. Den kunde selvfølgelig ikke træffe bindende Aftaler, men maatte alle Vegne forhandle sig til Rette, idet det i øvrigt maatte være Domstolene i sidste Instans, der skulde træffe Afgørelsen. Der er imidlertid opnaaet Forlig i alle Tilfælde med Undtagelse af et enkelt, hvor der efter Kommissionens Mening stilledes alt for store Fordringer. I alt er der til Dato udbetalt et Beløb paa 764,121 Kr. og 50 Øre i Erstatning. Heraf udgør Skade paa Materiellet 22,000 Kr. Til Beløbet kommer der en aarlig Understøttelse paa